

REJSTŘÍK.

	Strana
Úvod	2—6
Veřejný život v jednotlivých státech německých v době před- březnové	7—52
Badensko	7—14
Bekk, vůdce opposice, stane se r. 1846. ministrem	8
V Badensku počne hnutí petiční	9
Vláda nepochopí význam hnutí petičního	10
Hecker zmaří úmysl Struvův	11
Články Heckrovy rozmnoženy o dvanáct článků jiných	12
Nepřátelé svobody jsou právě tak revolucionáři jako reakcionáři	13
Na schůzi v Offenburce všechny navržené články přijaty	14
Bavorsko	15
Král Ludvík se poděkuje ve prospěch syna svého Maxmiliána	15
Württembersko	15—17
Král propustí ministerstvo Schlayerovo	16
Ministerstvo Römrovo získá si důvěru všech stran	17
Kurhessensko	17—18
Kurfirst ze strachu povolí lidu politické požadavky	18
Hannoversko	18—21
Král nechce ani slyšeti o politických ústupcích	19
Král odhodlá se nastoupiti cestu oprav	20
Sasko	21—22
V Sasku město Lipsko postaví se v čelo politického hnutí	21
Carlowitz přiměje krále k ústupnosti	22
Březnové hnutí v Prusku	23—52
V Berlíně v oboře Pod stany konají se schůze lidu	24
Chování lidu jest dne 13. března hrozné	25
Vojsko zakročí večer dne 14. března ostrou zbraní proti výtržníkům	26
V pouličních výtržnostech se pokračuje	27
Král slíbí deputaci Kolínské splnění jejích požadavků	28
Náčelníci radí se o plánech k povstání	29
Král přijme deputace městské	30
Radostné nadšení davu změní se rychle v nepřátelské smýšlení	31
Dva nahodilé výstřely staly se záminkou povstání	32
Kdo prolil prvý lidskou krev?	33
Taktika povstalců přiměřena pouličnímu boji	34
Povstalci poskvrní se zhářstvím	35

	Strana
Vojsko všude vítězí	36
Nadporučík Reibnitz zachová zámek Monbijou	37
Hrůzy nočního boje naplní krále malomyslností	38
Král kapituluje před vzbouřením	39
Z návodu náčelníků mrtvolý padlých dopraveny do zámku	40
Král na rozkaz davu vzdá mrtvolám poctu	41
Palác pruského prince zachován od záhuby	42
Provolání dne 21. měsíce března	43
Král koná okružní cestu po Berlíně	44
Král přijme deputaci města Vratislavi a Lehnice	45
Pohřeb padlých vojnů	46
Význam tisku ve veřejném životě	47
Klubbvnickví zdemoralisuje městskou obranu	48
Camphausen stane se nástupcem Arnimovým	49
Spojený sněm odpoví králi adresou	50
Volební zákon přijat téměř beze změny	51
Bismarck mluví a hlasuje proti povolení 15 millionův	52
Vorparlament a jeho význam	53—72
Shromáždění spolkové vstoupí na cestu oprav	54
Schůze samozvaných důvěrníků v Heidelberce	55
Jak jsou země německé v vorparlamentě zastoupeny	56
Program vorparlamentu	57
Za předsedu zvolen Mittermaier, jenž není s úlohu	58
Návrh Struvův způsobí srážku mezi monarchisty a republikány	59
Předseda pro nepatrnou příčinu přeruší schůzi	60
Které země patří ke shromáždění spolkovému	61
Na 50.000 duší patří jeden poslanec	62
Jak se má voliti: přímo či nepřímó	63
Wessendonck navrhne, aby zvolen byl výbor padesáti	64
Gagern zmaří permanenci	65
Návrh Blumův na vyčištění shromáždění spolkového	66
Zápas o slova: „bevor“ a „indem“	67
Po přijetí návrhu Bassermannova strana radikální opustí síň	68
Odštěpenci rádi vrátí se do schůze	69
Návrh Soironův a Jaupův	70
Návrh Soironův se přijme	71
Vorparlament se rozejde	72
Výbor padesáti a činnost jeho	73—81
Vlády bez odporu plní vůli výboru padesáti	74
Otázka rakouská činí výboru padesáti největší obtíže	75
Čechové odmítnou účastniti se parlamentu Frankfurtského	76
Welcker navrhne zříditi prozatímnou moc ústřední	77
Výbor padesáti přijme v podstatě návrh Welckerův	78
Mezi shromážděním spolkovým a výborem padesáti vypukne spor	79
Výbor padesáti odevzdá jednání shromáždění spolkového veřejnému soudu	80
Výbor padesáti se rozejde	81
Vzpouza Heckrova a zmar její	82—94
Strana radikální pořádá po zemi schůze	83
Revolucionáři pokoušejí se o svedení vojska	84
Sněm přijme zákon o obecném ozbrojení lidu	85
Vláda badenská dovolává se pomoci shromáždění spolkového	86
Mathy káže zatknouti Ficklera	87
K povstání není nic připraveno	88
Lid chová se odmítavě k povstalcům	89
V Kostnici a Offenburce prohlásí republiku	90
Rozmluva generála Gagerna s Heckrem nemá účinku	91

	Strana
Hecker zachrání se útekem do Svýcarska	92
Siegl vezme porážku u Freiburga	93
Výprava Herweghova se nezdaří	94

Shromáždění národní ve Frankfurtě . . . . . 95—418

Počátky shromáždění národního	95—106
Zahájení říšského sněmu ve Frankfurtě	96
Von Gagern zvolen za předsedu	97
Gagern položí přílišný důraz na svrchovanost národní	98
Kterou cestou ubíratí se bude shromáždění národní?	99
Návrh Wernerův	100
Sněm zvolí komisi k prozkoumání výtržností Mohučských	101
Schmerling nezná rozdíl mezi vojskem rakouským a německým	102
Němci nemohou se vyhnouti otázce národnosti	103
Ve Frankfurtě rozproudí se čilý život klubovní	104
Organisace živlů konservativních jde pomalu před se	105
Němci rozpadnou se na Velkoněmce a Maloněmce	106

Otázka česká před parlamentem Frankfurtským r. 1848 . . . . . 107—121

Posl. Höfken učiní návrh na zřízení komise pro věci české	108
Všichni řečníci jsou pro zachování Čech při Německu	109
Druhá debata o otázce české	110
Giskra bojí se slovanského Rakouska	111
Bouře svatodušní zavdává podnět k třetí debatě	112
Řečníkům některým zamlouvá se válka proti Čechům	113
Radikální poslanci jsou pro mírné prostředky	114
Otázka česká odkázána komisi	115
Názor komise o otázce české	116
Žid Kuranda hanobí Čechy	117
Žid Jeiteles očekává, že 100.000 junákův německých vtrhne do Čech	118
Ruge doporučuje podporovati vládu rakouskou	119
Giskra žádá, aby něm. obyvatelstvo Moravy bylo k Německu přikováno	120
Čechové jsou překážkou, že Německo nemůže se na jih rozpínati	121

Zřízení prozatímné moci ústřední . . . . . 122—145

Výbor ústavní navrhne tříčlenné ředitelství spolkové	123
Moc spolkového ředitelstva	124
Strana republikánská doporučuje výkonný výbor	125
Wiesner navrhuje, aby návrh výboru byl zamítnut	126
Pagenstecher jest pro jediného náčelníka státního	127
Wessendonck doporučuje republikánskou špičku	128
Blum jest pro republikánskou špičku	129
Simon z Trevíru podává zvláštní výměr svrchovanosti	130
Trützschler hlásá, že každý člověk rodí se suverénem	131
Schoder jest pro presidenta	132
Vincke přeje si míti v čele Německa prince	133
Lassaulxovi jest republika pouze krásným snem	134
Venedey mluví o dynastii lidu	135
Dle Radowitze ústřední moc mají jmenovati vlády	136
Řeč Rugeova je hotová motanina	137
Wippermann doporučuje shodu moci ústřední s mocí jednotlivých státův	138
Waitz jest z přesvědčení proti republice	139
Dle Edla každý suverén má svou civilní listinu	140
Mathy varuje před smělým obratem	141
Gagern doporučuje smělý obrat	142
Dahlmann proti levici mluví o velezrádě zdravého rozumu	143
O jednotlivých odstavcích prozatímné moci ústřední se hlasuje	144
Arcikníže Jan zvolen říšským správcem	145

	Strana
Arcikníže Jan říšským správcem německým	146—155
Arcikníže Jan položil důraz na souhlas vlády	147
Arcikníže Jan v shromáždění národním	148
Blum útočí na shromáždění spolkové pro blahopřejný dopis	149
Shromáždění spolkové odevzdá svou moc v ruce arciknížete Jana	150
Hannoversko vysloví se proti moci ústřední	151
Camphausen odmítne ministerstvo říšské	152
Ministerstvo říšské jest sestaveno	153
Národní slavnost v Kolíně n. R.	154
Hostina na zámku Gürzenichu sklame očekávání	155
Základní zákony	156—175
Ústavní výbor předloží základní zákony	157
Rokování o základních zákonech pokračuje velmi loudavě	158
Zpráva o peticích za amnestie navrhuje, aby se přešlo od nich k dennímu pořádku	159
Brentano způsobí řečí svou ve sněmovně bouři	160
Pokus o roztržení Tyrolska se nezdaří	161
Rokování o základních zákonech nemůže z místa	162
Jak upravit poměr církve k státu	163
Církev a stát jest lid dle různých potřeb	164
Dle Vogta víra i nevěra jsou stejně oprávněné cesty k pravé svobodě	165
Dle Nauwercka stát nesmí míti žádného náboženství	166
Návrh Bassermannův a návrh Schodrův	167
Künsberk navrhuje rychle vyříditi otázku ústavní	168
Rokuje se o vědě a škole	169
Jest půda dělitelná či nedělitelná	170
Künsberk varuje před uveřejněním základních zákonů	171
Druhé čtení základních zákonů	172
Návrh Goibartův zamítnut	173
Odložené články základních zákonů projednány	174
Základní zákony cennou makulaturou	175
Otázka limburská a polská	176—186
Prusko zachází s Poznaňskem jako se zemí dobytou	177
Blum mluví ve prospěch Poláků	178
Jordan chrlí síru a oheň na Poláky	179
Radowitz přimlouvá se za připojení Poznaňska k Německu	180
Dle Schuselky má Polák právo nenáviděti Němce	181
Janiszewski vítězně odrazil útoky zarytých nepřátel	182
Ruge nazval rozdělení Polska činem hanebným	183
Giskrovi německví jest vším, právo a spravedlnost ničím	184
Nejméně tři čtvrtiny Poznaňska mají připojeny býti k Německu	185
Venedey mluví o věrolomnosti jak krále tak národa německého	186
Otázka šlesvicko-holštýnská a význam její	187—213
Složení ústavní enkety příznivo jednotě říše	188
Pokoutní sněm šlesvicko-holštýnský v Kielu	189
Požadavky stavů šlesvicko-holštýnských	190
Král zamítne požadavky šlesvicko-holštýnské	191
Provolání prozatímné vlády nedojde souhlasu	192
Obě vévodství odpadnou od Dánska	193
Dánsko dá se v útočení	194
Otázka šlesvicko-holštýnská stane se otázkou evropskou	195
Evropské velmoci zamítají jednání Německa a Pruska	196
Hrabě Mandelström navrhne osnovu příměří	197
Ř. m. Heckscher oznámí národnímu shromáždění příměří Malmöské	198
Heckscher vykládá, proč v listině se užívá výrazu „německý spolek“	199
Ropparď učiní návrh, aby příměří bylo zamítnuto	200
Návrhy, jak zachovati se k příměří, se množí	201
Zpráva o příměří odevzdána výborům k prozkoumání	202

	Srana
Ř. ministři Peuker a Schmerling doporučují návrh menšiny	203
Bassermann vyvrací důvody Zimmermannovy	204
Radowitz upozorňuje na možnost evropské války	205
Blum jest pro zamítnutí příměří	206
Schmerling prohlásil, že zamítnutí příměří způsobí odstoupení ministerstva	207
Dahlmannovi nepodaří se ustavit nové ministerstvo	208
Ve výboru opět není shody v otázce holštýnské	209
Řečnický zápas mezi přívrženci příměří a protivníky jeho	210
Giskra chce být němečtější než vlastní Němci	211
Blum dovolává se náruživosti v otázce příměří	212
Příměří Malmöské jest přijato	213
Vzbouření ve Frankfurtě	214—220
Schůze lidu na Pflingsthaidě	215
Lid učiní útok na sněmovnu	216
Kníže Lichnovský a generál Auerswald pronásledováni lidem	217
Auerswald a Lichnovský ukrutně zavražděni	218
Národní shromáždění dá souhlas ke stáhnutí poslanců	219
Zákon o ochraně shromáždění národního nelíbí se levici	220
Vzbouření badenské	221—229
Amnestie vládou zajatým udělená jest nevhodná	222
Struve vtrhne do Německa	223
Při prvé srážce s vojskem povstalci se rozprchnou	224
Badensko domovem svobody a ústavy	225
Revoluční tisk má volné pole	226
Advokát Brentano stane se vůdcem strany revoluční	227
Porota neuzná Struva vinným veležrády	228
Porota svým výrokem otrávil právní cit lidu i vojska	229
Otázka rakouská	230—238
Poslanci předstihují se v přemrštěných návrzích	231
Řečníci z levice velebí vzbouření Vídeňské	232
Zpráva o zastřelení Blumově způsobí u všech stran pohnutí	233
Popravení Blumovo není soudní vraždou	234
Poslanci rakouští nejvíce hanobí říši, již náleží	235
Zpráva říšských poslů vrcholí ve třech bodech	236
Weber ujal se proti Giskrovi říšských poslů	237
O otázce rakouské nestane se žádné usnesení	238
Prusko v době shromáždění národního pro ujednání ústavy	239—260
Po prudkém rokování sněm ustanoví se, že podá králi adresu	240
Sněmovna přejde přes návrh Berendsův k dennímu pořádku	241
Berlín jevištěm pouličních výtržností	242
Dav učiní útok na zbrojnicí	243
Dav vydrancuje zbrojnicí	244
Berlín pod nátlakem ulice pluje v proudu velkoněmeckém	245
Návrhy Steinův a Schulzův ohrožují kázeň u vojska	246
Král jmenuje generála Wrangla vrchním velitelem v markách	247
Wrangel pořádá v Berlíně velikou parádu vojenskou	248
Pfuel kapituluje před stranou nepořádku	249
Levice schvaluje všechny nezákonnosti	250
Zákon o městské obraně přijat	251
Návrh Waldeckův ve prospěch revoluční Vídně	252
Míra zlořádů v Berlíně dovršena	253
Král setrvá při ministerstvu Brandenburkově	254
Shromáždění národní odročeno	255
Výzva trupu k odepření daně vyzní na prázdno	256
Vláda pruská rozpustí sněm	257
Levice ve Frankfurtě bouří proti vládě pruské	258
Bassermannovy černé postavy	259

	Strana
Jordan odsuzuje chování sněmu pruského	260
Provolání říšského správce jest nečasné	261
Ústava říšská. Čl. 1., 2. a 3.	262—269
Osnova říšské ústavy míří proti existenci soustátí Habsburského	263
Arneht z Vídně navrhuje změnu čl. 2. a 3.	264
Dle Waitze Rakousko musí zůstatí při Německu	265
Nár. shromáždění dle Beidta nemá práva rozhodovati o Rakousku	266
Gagern navrhuje užší a širší spolek	267
Kompetence ústřední moci říšské	268
Absolutní veto zamítnuto	269
Program Kroměřížský	270—289
Král pruský nepokrytě vysloví se Gagernovi o státní formě	271
Návrh Schwarzenbergův na uspořádání Německa	272
Návrh Schwarzenbergův na uspořádání Německa	273
Program Kroměřížský a význam jeho	274
Politika Schmerlingova nesnáší se s prospěchem rakouským	275
Von Gagern stane se ministrem	276
Rakouská nota ze dne 28. prosince staví se proti programu Gagernovu	277
Gagern na ústupu	278
Návrh Lasaulxův	279
Gagern hájí návrhu menšiny	280
Arneht doporučuje změnu čl. 2. a 3.	281
Ziegert vidí v duchu obnovené shromáždění spolkové	282
Řeč Schmerlingova dokazuje možnost shody	283
Návrh Wulfenův	284
Wydenburg vypovídá Gagernovi spolenectví	285
Dle Würtha jest vojsko rakouské důležitým šířitelem germanisace	286
Dle Vogta dědičné císařství v Německu jest předpotopní nestvůrou	287
Gagern nezoufá nad šťastným rozřešením otázky rakouské	288
Nabubřelá řeč Giskrova	289
O hlavě státu	290—309
Názory o vrchní hlavě státu se rozcházejí	291
Rotenhahnův návrh o vrchní hlavě státu	292
Biedermann jest pro Prusko, Hagen proti němu	293
Philips a Stahl v otázce o hlavě státu jsou protichůdci	294
Dle Reichenspergera císařství nevyrostlo z potřeb lidu	295
Dle Bartha hlava říše nesmí býti stínem stínů	296
Welcker neví, proč má hlasovati	297
Beseler v závěreční řeči doporučuje krále pruského za hlavu říše	298
Dědičnost vrchní hlavy přijata malou menšinou	299
Dahlmann a Wincke jsou pro dědičné císařství pruské	300
Dědičnost i dočasnost vrchní hlavy zamítnuta	301
Název císařství přijat	302
Oddíl ústavy o říšské radě nemá býti vypuštěn	303
Národní shromáždění rukuje o zárukách ústavy	304
Při čl. 5. dojde k ostré debatě	305
Boj mezi pravíci a levíci o veto absolutní	306
Kdy mohou některá práva základní býti zastavena?	307
Svoboda lidu a moc vlády musí býti v rovnováze	308
Zmatení stran pokročí značnou měrou	309
Nota pruská ze dne 23. ledna a nota rakouská ze dne 4. února	310—315
Prusko přijme celkem program Gagernův	311
Rakousko nepodrobí se žádné ústřední moci německé	312
Království zaujmou k ústavě stanovisko nepřátelské	313
Gumprecht nazve popravení Blumova justiční vraždou	314
O druhém čtení ústavy nestane se žádné usnesení	315

	Strana
Volební zákon	316—330
Levice usiluje o projednání volebního zákona	317
Volební zákon dán na denní pořádek	318
Levice ví, co chce	319
Bekerath jest proti obecnému právu hlasovacímu	320
Bassermann pokládá obecné právo hlasovací Německu za škodlivé	321
Povšechné rokování o volebním právu skončeno	322
O prvých dvou člancích rokuje se najednou	323
Venedey nazývá census nejhorším principem	324
Dle Tellkampfa volební zákon dodává ústavě těla a ducha	325
Plathner jest pro obecné právo hlasovací, ale ne rovné, nýbrž různé	326
Podrobné rokování o volebním zákoně skončeno	327
Při hlasování o prvých 2 člancích ústavní výbor byl poražen	328
Levice zvítězila nad ústavním výborem	329
V Berlíně lekli se obecného práva hlasovacího	330
Návrh Welckerův a pád ministerstva Gagernova	331—345
Návrh Welckerův skokem do neznáma	332
Návrh Welckerův dán na denní pořádek	333
Návrh Bergrův přičí se státní samostatnosti Rakouska	334
Návrh Welckerův má špatné vyhlídky na přijetí	335
Poměr Rakouska k Německu každý řečník vykládá svým způsobem	336
Raveaux doporučuje místopřítelce nebo krále na šest let	337
Dle Mohla je císařství pruské dítkem mrtvě zrozeným	338
Buss jest proti dědičnému císařství pruskému	339
Dle Redena největším vítězstvím demokracie bude císařství	340
Řeč Gagernova minula se s účinkem	341
Beřger zapomněl na své velkoněmectví	342
Schuler jest proti císařství pruskému	343
Návrh Welckerův zamítnut	344
Ministerstvo Gagernovo se poděkuje	345
Druhé čtení ústavy říšské. Král pruský odmítne korunu císařskou 346—369	
Článek 2, většinou jednoho hlasu zamítnut	347
Druhé čtení ústavy se promrskává	348
Smlouva Gagerna s Jindřichem Simonem	349
Dědičnost vrchní hlavy přijata 4 hlasy	350
Ústavnímu výboru uloženo vypracovati osnovu o volbě císaře	351
Opravné návrhy poslanců k volbě císaře	352
Volba císaře	353
Arcikníže Jan v prvém rozčilení chce se poděkovati	354
Deputace vydá se na cestu do Berlína	355
Král pruský odmítne korunu císařskou	356
Oběžník pruský ze dne 3. dubna	357
Odpověď krále pruského způsobí ve Frankfurtě zmatek	358
Návrh Kierulffův přijat	359
Obsah noty rakouské ze dne 5. dubna	360
Z výboru třiceti vyjdou čtyři vota	361
Návrhy levice směřují k republice	362
Dle Vogta jen revoluce zabezpečí ústavu	363
Nová schůze ustanovena na zítřek	364
Graevel pověděl levici, co zamýšlí svými voty	365
Reichensperger doporučuje sněmu zachovati princip auktory	366
Zpravodajové dostanou se ke slovu	367
Návrh na změnu jednacího řádu	368
Návrhy levice přijaty	369
Návrh Wydenbrugkův přijat	370—391
Návrh Vogtův jest zpupným vyzváním k revoluci	371

	Strana
Obsah noty pruské ze dne 21. dubna	372
Řečníci z levice radí k prostředkům revolučním	373
Ministři Gagern a Peuker zasáhnou v rokování	374
Levice nezná než násilí a revoluci	375
Ministr Gagern volán předsedou k pořádku	376
Wessendonck chce mluvit s panovníky frakturou	377
Vzbouření Drážďanské příčinou pohnutého rokování	378
Gagern pohrozí odstoupením	379
Gagern požádal říšského správce za propuštění	380
Návrh Redenův přijat	381
Národní shromáždění v permanenci	382
Simson zřekne se místa předsednického	383
Levice směřuje k občanské válce	384
Reh zvolen po Simsonovi za předsedu	385
Gagern protestuje proti přijetí návrhu Backhausova	386
Adresa města Frankfurtu	387
Většina přijme návrh na přechod k dennímu pořádku	388
Bresgen navrhuje zříditi říšské regentstvo	389
Návrh většiny výboru o Falci	390
Velmi nutný návrh Mittermaierův	391
Ministerstvo Graevellovo	392—418
Graevell jmenován předsedou ministerstva	393
Graevell jako ministr představí se shromáždění národnímu	394
Welcker navrhne ministerstvu votum nedůvěry	395
Jordan navrhuje, aby program minister. odevzdán byl výboru třiceti	396
Buss jest pro ministerstvo	397
Graevell vykládá, proč přijal ministerstvo	398
Výbor třiceti rozpadl se na tři frakce	399
Strahl jest proti každému návrhu, jenž ruší ústřední moc	400
Jordan z Berlína mluví před prázdnou sněmovnou	401
Beseler věří v uskutečnění jednoty německé	402
Druhý návrh menšiny nepatrnou většinou přijat	403
Generál kníže Wittgenstein přijal ř. ministerstvo války	404
Dle Bussa shromáždění národní jen odročením může se zachovati	405
Sněšení shromáždění národního o návrhu Goltzovu neplatné	406
Návrh Goltzův přijat	407
Provolání k národu německému od Uhlanda dáno na denní pořádek	408
Ústřední vláda odmítne sněšení nár. shromáždění o vojsku	409
Předseda odňal slovo Wolffovi pro urážku říšského správce	410
Provolání Uhlandovo přijato bez dodatku	411
Ministerstvo pohrozí shromáždění národnímu stavem obležení	412
Řečen odůvodňuje svůj návrh na odročení sněmu	413
Poslední schůze shromáždění národního	414
Gfrörer a Uhland jsou proti přeložení sněmu do Stuttgartu	415
Řečníci z levice jsou skoro všichni pro přeložení sněmu	416
Reh zřekne se předsednictví	417
Národní shromáždění přestalo býti	418
Trup shromáždění národního v Stuttgartě	419—426
Trup zvolí pětičlenné regentstvo říšské	420
Druhý návrh menšiny nepatrnou většinou přijat	421
Trup zbaví arciknížete Jana úřadu říšského správce	422
Předloha branného zákona trupem přijata	423
Ministr Römer dal obsaditi sněmovnu vojskem	424
Regentstvo vyzývá lid k občanské válce	425
Členové trupu rozprchnou se na všechny strany	426
Povstání Drážďanské ode dne 3. až do 9. měsíce května r. 1849. 427—477	
Veřejné mínění v Sasku otráveno jest radikálními proudy	428

	Strana
Sněm svrchovaného nesmyslu	429
Král saský neschválí ústavu říšskou	430
Saská vláda rozpustí sněm	431
Demokratický spolek se usnese na útočné petici	432
Městské zastupitelstvo strženo do víru revoluce	433
Provolání demokratického spolku	434
Adresa městského zastupitelstva jest hrozivá	435
Městská rada postaví se v čelo odboje	436
Lid počne stavěti barykady	437
Útok na střelnici odražen	438
Král s rodinou prchne do Königsteina	439
Příměří mezi vojskem a povstalci	440
Výbor bezpečnosti ustoupí prozatímné vládě	441
Vojsko zůstane králi věrno	442
Ministři vrátí se do Drážďan	443
Jaké síly má povstání a jaké zákonná vláda?	444
Tschirner a Heinze nehodí se za vůdce povstání	445
Komunální garda vypoví prozatímné vládě poslušnost	446
Podmínky, pod kterými vláda ochotna jest k smíru	447
Vojsko blíží se vítězně k radnici	448
Vrchní vůdce Heinze dá se zatknouti	449
Mír a pokoj zavládne v Drážďanech	450
Revoluce falcká a badenská	451—477
Revoluční vláda není s úlohu	452
Útok povstalců na Landavu se nezdaří	453
Radikálové vyzývají lid k povstání	454
Ve vojsku badenském jsou poměry neudržitelné	455
V Rastattě vypukne vojenská vzpoura	456
Pevnost Rastatt stane se kořistí vojenské vzpoury	457
Kongres spolků v Offenburce	458
Požadavky kongresu jsou nesplnitelný	459
V Karlsruhe vypuknou vojenské nepokoje	460
Velkovévoda uprchne ze země	461
Zemský výbor na pozvání městské rady odeběře se do Karlsruhe	462
Revoluce zvítězila v Badensku na celé čáře	463
Brentano stane se duchem zemského výboru	464
Revoluční vláda nešetří veřejných svobod	465
V Německu nejví se nikde účast s revolucí badenskou	466
Počátek války jest Badensku nepříznivý	467
Zemský výbor nahrazen prozatímnou vládou	468
Brentano zvítězí nad Struem	469
Do ústavodárného sněmu zvoleni většinou stoupenci Brentanovi	470
Polský generál Mieroslavski vrchním vůdcem	471
Prusové vezmou u Filipsburka porážku	472
Vojsko pruské obsadí Mannheim	473
Pevnost Rastatt útočštěm revoluce	474
Badensko až na Rastatt v moci zákonného panovníka	475
Rastatt vzdá se na milost a nemilost	476
Velkovévoda vrátí se do Badenska	477
Doslov	478—481
Shromáždění národní stane se vládám nepohodlným	479
Prusko zvítězilo nad Rakouskem diplomaticky a vojensky	480
Soustátí Habsburské nezbytnou potřebou Evropy	481
Příloha	483—494
Rejstřík	495—503

